

ואילו **הכא**, במתניתין דידן, **קתני**: עושיין פסין **לביראות**. ומשמע: **לביראות, אין, אכן** עושים, אבל **לבורות** כלל וכלל **לא** עושים פסים, ואפילו לא לבורות של רבים.

ואם כן לימא מתניתין דלא כרבי עקיבא?

ומשנינן: **אפילו תימא** מתניתין **רבי עקיבא** היא, ואף לבורות של רבים עושיין פסין.

והא דקתני במשנתנו "ביראות" ולא קתני "בורות", הוא משום שבאר של מים חיים ["ביראות"] **דפסיקא** ליה לתנא דמתניתין להתיר בכל ענין, שהרי **לא שנא** באר דרבים **ולא שנא** באר דיחיד עושיין להם פסים לפי שאין לחשוש שיפסקו מימיהם — **קתני** במתניתין!

אבל **בור** של מים **מכונסין**, **דלא פסיקא** ליה להתיר, שהרי **בור** של יחיד אין עושיין לו פסין — **לא קתני**!

תו הוינן בה: **לימא** מתניתין המתירה לעשות פסין אף מסביב לבאר של יחיד [כדדייק הגמרא לקמן] — **דלא כרבי יהודה בן בבא**!

דתנן: **רבי יהודה בן בבא אומר**: אין עושיין פסין **אלא לבאר הרבים בלבד**, כיון דאיכא תרתי למעליותא, שהיא באר, והיא של רבים [רש"י לקמן דף כב:].

ואילו במשנתנו **הכא קתני** עושיין פסים **לביראות**, בלשון רבים, דמשמע לשתי בארות — **לא שנא** באר דרבים **ולא שנא** באר דיחיד.

ואם כן, לימא מתניתין דלא כרבי יהודה בן בבא?

ומשנינן: **אפילו תימא** משנתנו — **רבי יהודה בן בבא** היא.

כי **מאי** "ביראות" דקתני במתניתין — **ביראות** של רבים **דעלמא** [שבועלם], ולכן קתני "ביראות" בלשון רבים, ואין כונת המשנה לרבות את באר היחיד.

ועתה מפרשת הגמרא את מושג הדיומדין:

מאי "דיומדין"?

אמר רבי ירמיה בן אלעזר: **דיו** [שני] **עמודין**.

וכיון שהביאה הגמרא את דברי רבי ירמיה בן אלעזר, מציינת עתה הגמרא סימנים למימרות נוספות של רבי ירמיה בן אלעזר שיבוארו לקמן:

א. **דיו**, ב. **מנודה**, ג. **שבת**, ד. **יונה**, ה. **בית**, ו. **שתי**, ז. **נתקלל**, ח. **במדה ט**, **שלשה** [הגר"א]

א. **דיו**

תנן התם במסכת כלאיים:

רבי יהודה אומר: **כל השיתין** [תאנים רעות] שהן דמאי [פירות עם הארץ, שגזרו חכמים לעשרם למרות שרוב עמי הארץ מעשרים] — **פטורין** מן המעשר. כי היות שהן סוג תאנים גרוע, לא חס עלייהו עם הארץ, ובודאי מעשרן.

חזין מן הדיופרא, שהיא מין תאנה גרועה, אך חשובה יותר, שיש לחוש שמא עם הארץ אינו מעשרן.